

Чому голос давнини став знову чутний саме зараз? Що шукають і що знаходять в язичництві такого, чого не можуть знайти в більш поширених ідеологіях? Як може язичницьке бачення світу, що складалося в зовсім іншу епоху і в зовсім інших умовах, стати значущою силою в індустріальному та інформаційному суспільстві?

17 серпня відбулося святкування 18 річниці з дня заснування слов'янської духовної течії "Великий Вогонь". У цей день під Житомиром кожний рік на галявині недалеко від священної скали Тура збираються люди з різних міст, розбивають намети, розпалюють багаття.

Традиційно у цей день проводяться воїнські змагання. Присутні, сидячи біля багаття, пригадують добрим словом наших пращурів. На святі дозволяється пригубити трохи пива, але міцні напої заборонені. А ще в цей день претенденти можуть перездати іспит на учня чи старшого учня школи воїнського мистецтва "Великий Вогонь".

Прикрасою цьогорічного свята був показовий виступ найсильнішого в Україні клубу історичного фехтування "Золота шпора".

Ідеологія і основи учення слов'янської духовної течії "Великий Вогонь" в основному були сформульовані ще в 1989 році невеликою групою однодумців. Нам в якійсь мірі пощастило, ми навіть не здогадувалися про те, що в Європі, і навіть на території Радянського Союзу існують духовні організації, які намагаються відродити одвічну традиційну культуру. Ми змогли створити, використовуючи лише мізерні першоджерела та порівняльний аналіз міфологій різних європейських культур, самобутнє ні на що не схоже вчення, де за основу взяте не релігійно-міфологічне, а легендарно-героїчне сприйняття національної історії і філософії.

Не варто забувати і про особистий філософський внесок засновників першої громади "Великого Вогню", у яких було бажання відродити не тільки традиції і обряди, але й одвічне язичницьке світосприйняття. Виявилось, що язичницький стиль життя чудово, гармонійно вписується в сучасний ритм життя, не конфліктує з сучасною наукою, черпає силу в національній культурі, відгомони якої ми можемо в тих або інших формах спостерігати щодня.

З моменту появи першої громади пройшло вже більше 19 років, хоча традиційно ми відзначаємо дату проголошення створення громади 17 серпня 1990 року. Ми дуже швидко завоювали популярність серед патріотично налаштованої молоді. Чисельність активу організації збільшилася з арифметичною прогресією, вже в 1992 році з'явилася громада "Великого Вогню" в Києві, в 1993 - в Рівному та Донецьку. Так почалося "розповзання" течії по Україні. У ті ж роки з'явилися мікрогромади, представництво "Великого Вогню" в Болгарії (Софія) та Росії (Магадан), що було пов'язано з еміграцією декількох засновників течії в ці країни.

Люди, які сповідують вчення Великого Вогню, називають себе огніщанами. У чому ж відмінність "Великого Вогню" від безлічі інших братських організацій? У нас

немає бога або богів у сучасному трактуванні цього поняття, тобто "теос". Даждьбог і Стрибог для нас - це стихії, що дарують життя. Ми не поклоняємося їм, а гармонійно взаємодіємо. Наші пращури - нав'ї, живі душі людей, які змогли зберегти сутність свою після смерті грубого тіла.

Вважається, що для того, щоб душа збереглася і жила вічно, необхідно мати кровних живих нащадків: дітей, онуків, правнуків. Саме вони понесуть в безсмертя наші душі, а ми зобов'язані зробити все можливе і неможливе для того, щоб поліпшити життя наших, можливо ще ненароджених нащадків.

Міфологічна частина учення в основному обмежується легендою про першопращура Сварога та його синів. Довго можна розповідати про ортодоксальне вчення "Великого Вогню", але це не так важливо. Сучасне покоління молодих огніщан вбирає в себе безліч язичницьких концепцій, іноді взаємовиключних, і це дуже добре. Вони шукають свій шлях, самостійно формують власний світогляд, вчаться пізнанню у диспуті та діалозі, а потім вже залучаються до таїнств Кола Кудесників нашої течії.

Князь Огін